

Cenjeni gospod Doropoljski!

Komaj že pričakujem, kaj mi boste odgovorili na moje pismo. Težko že tudi pričakujem konca meseca, ko bomo brali spet nov „Zvonček“. Tudi to Vam povem, da učenci, ki znajo dobro brati, dobivajo knjige v posojilo iz šolske knjižnice. Tudi jaz sem dobil že dvoje knjig v posojilo. Vaš „Zvonček“ je dal gospod nadučitelj vezati v trde platnice in ga bomo kmalu dobili v posojilo, da ga bomo brali doma. Želim Vam še mnogo let srečno živeti!

Srčno Vas pozdravlja

Janez Martinec v Rudniku.

Odgovor:

Ljubi Janez!

Ker tako težko pričakuješ, Ti pa moram kar naglo odgovoriti. — Prav je tako, da dobivajo učenci knjige na posojilo iz knjižnice. Ali pa bi ne bilo dobro, da ima vsak učenec svojo knjižnico kar sam doma? — Saj vendar dobiš od kogarkoli kak vinar v dar. Pa lepo spravljal vinar poleg vinarja. Iz vinarjev zrastejo krone — potem si pa naroči sam „Zvonček“! Ne samo Ti, tudi drugi lahko store tako! Tako si naj začne vsakdo ustanavljati svojo knjižnico sam!

*

Blagorodni gospod Doropoljski!

Hočem Vam kaj napisati in Vas kaj povprašati. Koliko se plača za „Zvonček“ na leto in koliko stane, če se ga da vezati? Jaz rad berem kako povestico iz „Zvončka“. Najbolj me veseli zemljepis in risanje. Nekaj Vas hočem še vprašati. Ali je Ljubljansko barje zadnje jesen kaj poplavlila voda? V naši dolini je bila velika povodenj.

Z odličnim spoštovanjem

Jožef Mlakar,
učenec IV. razreda v Igvasi.

Odgovor:

Ljubi Jožef!

Cena „Zvončku“ — vezanemu in nevezanemu — je objavljena na platnicah vsake številke. Kar poglej! Tudi zadnje jesen je bilo Ljubljansko barje pod vodo — tako je pač navadno vsako jesen in vsako pomlad. V tem sta si Loška dolina in Ljubljansko barje podobni.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Večkrat sem že slišala, da radi kaj zveste od mladine. Usojam se zato tudi jaz Vam nekoliko popisati svoj rojstni kraj. Moj rojstni kraj je graščina Šneberg pod znanim kranjskim Snežnikom v Loški dolini. Snežnik je slovit zaradi lepega razgleda. Poleti, posebno meseca avgusta, je prav živahno na Snežniku, ker ga obišče veliko hribolazcev, ne samo zaradi razgleda, ampak tudi zaradi lepih planinskih cvetic. Pod Snežnikom je velik šneberški gozd, v katerem se dobi vsake vrste les. Pa tudi divje zverine se nahajajo v tem gozdu, kakor medvedje, volkovi i. t. d. Razen teh zverin pa je tudi veliko divjačine, jelenov, srn, zajcev i. t. d. Ako stopim zjutraj ali zvečer nekoliko korakov iz našega stanovanja, lahko vidim srne, ki se pasejo in semtertja skačejo. V Šnebergu je jako prijetno prebivati

Srčno Vas pozdravlja Vaša

Regina Žurova,
učenka IV. razreda v Igvasi.

Odgovor:

Ljuba Regina!

Prav lepo si popisala svoj rojstni kraj. Zato objavljam Tvoje pismo, da bodo še bralci Zvončkovi spoznali lepoto in zanimivosti Tvojega domačega kraja.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Oprostite, ker Vas zopet nadlegujem. Mišila sem, da bo moje prvo pisemce natisnjeno v „Zvončku“, a ni ga bilo. Morebiti se je izgubilo ali Vam pa ni ugajalo. Jako sem radovedna. Prosim, sporočite mi to v prihodnjem „Zvončku“! Obenem Vas prosim, da bi natisnili majhen spis o majniku.

Majnik.

Nastopil je, najlepši mesec v letu; imenujemo ga maj. V naravi vse cvete in dehti. Pod milim nebom pojejo ptičice, mile pevčice. Pa saj ni čudno, saj je posvečen Materi božji. Zvonovi vabijo vernike v cerkev pred Marijin oltar. Majnik je podoba naše mladosti. Hitro mine mesec majnik, pa tudi nam poide prehitro majnik življenja. Zato pa porabimo zdaj zlati čas!

Srčno Vas pozdravlja Vaša

Jožica Palečkova,
učenka III. razr. v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Jožica!

Tvojega prvega pisma nisem prejel. Bržkone nisi prav napisala naslova — pa je šlo Tvoje pisemce kdove kam. Da pa ne boš preveč žalostna, objavljam danes Tvoj drugi listek!

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Čitala sem v „Zvončku“, da Vam otroci pišejo. Tudi jaz Vam hočem pisati. Pred enim mesecem so mi umrli mama, ki sem jih imela jako rada. Tudi pri prvem Sv. obhajilu sem bila letos. V šolo hodim jako rada in sem že v tretjem razredu. Če Vam bo ljubo, Vam pišem še kdaj.

Pozdravlja Vas Vaša vdana

Tončka Erjavčeva,
učenka III. razr. v Št. Vidu nad Ljubljano.

Odgovor:

Ljuba Tončka!

Ubožica! Smiliš se mi v dno srca, ko si izgubila ljubo mamico. Ob taki izgubi ni besede, ki bi mogla tolažiti. Vem, da ohraniš svoji materi v srcu neminljiv spomin! — Prav ljubo mi bo, ako se večkrat oglasiš.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Velikokrat sem se že namenila Vam pisati. Pišem Vam šele prvič, zato ne vem, kaj bi pisala, da bi Vas razveselila. Sedaj, ko je še šola, Vam o njej nekaj povem. Letos sem

še posebno pridna, zakaj nekateri predmeti me posebno zanimajo, n. pr. računstvo. Domače naloge vedno marljivo izdelujem. Nemščina mi gre še trdo. Slovenskih pesmi znam že mnogo na pamet. Pozabila sem Vam povedati, da hodim v I. razred meščanske šole pri Uršulinkah v Ljubljani. Moja najljubša prijateljica je Maruška. Gotovo jo poznate. Prosim Vas, če smem še katerikrat pisati.

Mnogo pozdravov pošilja

Jerica Rebekova v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Jerica!

Odkrito povem, da Tvoje prijateljice Maruške ne poznam. Maruška — Maruška, kdo naj ve, kdo je to? Vsaj priimek bi morala povedati, potem bi se morda spomnil nanjo. — Kadar mi zopet pišeš, pa povej še to!

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

V „Zvončku“ sva čitala, da je dovoljeno Vam pisati, zato Vam tudi midva piševa par vrstic. Oba obiskujeva peti razred ljudske šole v Križevcih pri Ljutomeru. V šoli je kaj veselo, ker se učimo mnogo različnih predmetov. Stanujeva v Križevcih. Z veseljem sva zložila sledečo pesemco, ki jo Vam tukaj pošiljava. Glasi se:

Veselj se spomladi.

Kamor pogledam,
vse je zazelenelo,
po travnikih pa
pisano cvetje zacvetelo.

V gozdu in na polju
ptičice pojo,
druge na drevesu
drobijo pesemce glasno.

Na trati pa zeleni
otroci skakljajo,
vsi so veseli
ter se igrajo.

Ako Vam bo všeč, Vas prosiva, priobčite jo v svojem koticu. Drugič Vam pošljeva katero drugo.

Z velespoštovanjem in pozdravom

Jožef Domajnko in Viktor Gottlih.

Odgovor:

Ljuba mlada prijateljca!

Razen četrte kitice, ki sta jo prav nerodno sestavila in ki je zato ne maram priobčiti, objavljam prve tri, da Vama ustrežem. Radoveden sem, kaj mi pošljeta prihodnjič.

